

איך הפך שמואל תמיר

שליט יחיד בחברה גדולה -

ואיך פרש ממנה

כעבור 13 שנים

תמיר

שמואל תמיר (למעלה) ומרגוט קלאוזנר (משמאל)

והדקתה

אמריקאי בשם אד לפטוויץ, וסיפרה לו על צרותיה. הוא הביע את רצונו לחלצה מהן והיא העבירה לו בריבמקום, על-גבי מפת של בית-יקפה, את מניותיה באולפנים - תמורת מחצית הרווחים בעתיד. לפטוויץ הגיע לארץ בשימחה ובששון. תבע לקבל לידיו את הנהלת האולפנים. בין השאר החליט לבטל את הפקתו של סרט, שנעשתה בשותפות של אולפני הר-צליה והמפיק אלכס מסיס. מסיס היה אז חבר במפלגת "המישטר החדש" - מיפלגה כושלת שהוקמה על-ידי תמיר, באחד היזוגים הפוליטיים הרבים שלו. מסיס הפעיל את תמיר, כדי לסכל את תוכניותיו של לפטוויץ. תמיר איים על האמריקאי במישפטים. הלה ראה שנכנס לצרות וביטל את כל העיסקה. הרכוש חזר למרגוט קלאוזנר.

..תמיר ירש את בגין

עד אז לא חיבבה מרגוט את תמיר. בעיניה הוא היה "רוויזיוניסט", והי רוויזיוניסטים רצחו את ארלוזורוב. אך בעיקבות הפרשה של אדי לפטוויץ השתנתה דעתה על הפרקליט הנמרץ. הוא כבש את ליבה. **עד כדי כך, שראתה בתוכו את מדאך אלוהים, שאמר לה כי "שמו"**

מרגוט קלאוזנר ושמואל מ. תמיר (כצול-סוף), עורר-דין. מרגוט אחת משלוש בנותיו של בעל רשת הנויות-נעליים בברלין, היתה אשה זקנה, גלמודה ותימהונת. היא האמינה ברוחות, בחיים שלאחר-המוות, בהתקשרות בין אנשים חיים ורוחותיהם. היא עסקה באופן פעיל בפאראפסיכולוגיה, בסיאנסיס ספיריטואליסטיים ובעיסוקים דומים. **יחד עם זאת היתה נאיבית בצדדי רה שראיתאמן. היה קל מאד להשפיע עליה, ואנשים ממוחזרים לקניספור ניצלו את חולשותיה. לא פעם היתה מעבירה סכומים ניכרים, בארץ ובחו"ל, לבני שהשי פגע עליה באותו רגע, כשעה שישבי בה ליד שוחן של בית-יקפה.** או היתה פשוט רושמת את ההעברה על מפת של בית-יקפה. מניות אלה הפכו מפורסמות, ובנקאים בארץ ובחו"ל הכירו אותן היטב. ההיכרות בין מרגוט ותמיר נבעה אף היא מן הנאיביות שכימעט לא-תיאמן של הזקנה התמימה. בשנות ה-60 היו האולפנים נתונים בי-קשיים כספיים גדולים. בזמנים כאלה היתה מרגוט קלאוזנר נוסעת לשווייץ השקטה, שם יכלה לחיות מבלי להיות מטרדת על-ידי נושים וטרדנים. באחד הימים, ביושבה בבית-יקפה בציריך, נפגשה עם בעלהו

ב יום 5 במאס 1964 התכנסו במשרדו של עורך-הדין שמואל תמיר, בשד' רוטשילד 15 בתל-אביב, כמה אנשים, שהיו עדים לקבלת החלטה מיוחדת במינה. משרדו של תמיר שימש גם כמשרדה של חברה בשם בית יהודה, חברת-האחזקה של מרגוט קלאוזנר, שהיתה או הבעלים הבילעדיים והמהלל הכליכולה של אורי-פנייהסרטה הרצליה. באי אותה ישיבה - אסיפה שלא-אמן המניין של חברת בית יהודה - כללו את מרגוט קלאוזנר עצמה, שנבחרה כיו"ר הר-ישיבה, את בנה עמוס מוקדי (ברנדשטר), שהיה בעל מניה רגילה אחת, החנה צבי שפילמן (בעל בתה מרים), גם הוא בעל מניה רגילה אחת, ועורך-הדין תמיר. מרגוט קלאוזנר היתה בעלת שאר 98 המניות הרגילות של חברת בית יהודה. חברה זו החזיקה בכל מניות-ההצבעה של אולפני-הרצליה, כך שמי ששלט בבית יהודה שלט גם באולפנים.

האסיפה קיבצה פה-אחד הצעה שהוצעה על-ידי מרגוט קלאוזנר. היא קבעה כי חברת "בית יהודה" תמסך מניות-שליטה אחת, שתוקי צה לעורך-הדין תמיר ולשותפיו למישרה, עורך-הדין ישראל פיק. מניה זו תקנה לבעליה בכל עת 75% מקורות החברה בכל אסיפה, וכן את הזכות להקן כמנכ"ל היתה די שג חברת "בית יהודה". זכות זכו הוקנתה לשמואל תמיר **בכל ימי חייו, ואחרי מותו ירשי רא פיק.** חוץ מזה קבעה ההחלטה כי תונפקנה ש-מניות-ההצבעה רגילות, ששתיים מהן תוקצינה לצבי שפילמן, שתיים לאשתו מרים ושתיים לגיסו עמוס מוקדי. כן נקבע, פורמאלית, כי לעולם לא יחול שינוי כלשהו במצב זה, אלא בהסכמתו של בעל מניות-השליטה. הרי הוא שמואל

תמיר - שהפך שליטי-יחיד גם לגבי זכות השליטה שלו עצמו. חודש לאחר-מכן הודיעה מרגוט קלאוזנר על שינויים אלה לרשם-החברות. היא הודיעה על התפטרותה מתפקידה כמנהל הר-חברה, ועל מינויו של שמואל תמיר תח-תיה, החל מן ה-21 באפריל, 1964. במקביל לשינויים אלה חילקה מרגוט קלאוזנר את מניות-הרכוש של החברה לי-יורשיה - בנה עמוס, בתה מרים ועוד כמה אנשים, שקיבלו חלקים קטנים מסיבות שונות. כך נוצר מצב מוזר ביותר. רכוש החברה - או היה מחזור אולפני-ההסרטה כמיליון לירות, סכום גדול בתקופה ההיא - הועי-בר, באמצעות מניות-רכוש, לבני-מישפח-תה של מרגוט קלאוזנר. אולם על פי רצונה לא מרגוט קלאוזנר, הועברה הר-שליטה למעשה ברכוש זה - באמצעות מניות-השליטה - באופן בילעדי לשמואל תמיר. **מוכן כי תמיר, שהיה נאמן על מרגוט קלאוזנר, לא השקיע בעסק אף אגורה אחת, אלא להיפך, קיבד ממנו שכר גבוה. אין זו כל שייכות למישפחת קלאוזנר שעד רכושה הפך עתה שליט בידיערי.** המוזר הוא כי בנה, בתה וחנה של מרגוט קלאוזנר היו אנשים מבוגרים, בעלי כושר נורמלי, והחתן אף היה איש-מיקצוע מעולה. לא היתה כל סיבה למנות להם מעין-אפוסטרופוס להפקיע מידהם את גיר-הול רכושם ועסקיהם. כך נוהגים בלתי-מיש צאצאים מפגרים, דביליים או בלתי-מסוגלים מסיבה אחרת להיות אחראים למעשיהם.

העברה על מפיח

ד די להבין את ההחלטה המוזרה, יש להתורע אל שתי דמויות-המפתח: